

Ett år igjen til valget

Taler
Jens Stoltenberg

Dato
4 september 2008

Sted
Oslo

Omstendigheter
Arbeiderpartiets landsstyre

1 Kjære landsstyre

Velkommen til nytt møte. Det er hyggelig å se dere igjen etter sommerferien. Jeg håper dere alle har hvilt godt ut, er opplagte, i godt humør, inspirerte og klare for den store oppgaven vi sammen har foran oss det neste året.

Det er ett år igjen til stortingsvalget. Meningsmålingene viser at en valgseier ikke er noe som kommer av seg selv. Men det er samtidig fullt mulig å vinne, hvis vi jobber sammen og bruker dette året godt. Dette landsstyremøtets oppgave er å stake ut kursen for hvordan vi skal bruke denne tiden for å sikre fortsatt seier.

Jeg har sagt flere ganger i det siste, at om vi skal vinne dette valget har vi tre oppgaver:

15 Den første, store oppgaven er at vi skal vi få fram de gode resultatene av det vi gjør. På område etter område gjør vi det vi sa vi ville gjøre før valget.

20 Tallene er tydelige. Dere kjenner dem: 11.000 årsverk innenfor pleie og omsorg. 26.000 nye barnehageplasser. Ledigheten er halvert. Færre trenger sosialhjelp. Vi får flere skoletimer. Gratis bøker i videregående. Verdens mest ambisiøse klimapolitikk.

25 Alt dette skal vi snakke om. Men så skal vi også huske at dette ikke bare er tall på et papir. Våre resultater berører tusener av enkeltskjebner. Små og store saker vi politikere driver med har betydning for hverdagen til menneskene her i landet. Det må vi huske på i alt vi gjør.

Jeg skal nevne tre eksempler:

30 Bergljot Jenssen er 73 år gammel og bor på Senja i Troms. Hun er minstepensjonist. Og da er hun av de som har tjent aller mest på denne regjeringens politikk. Bergljot drev småbruk hjemme i bygda. Hun har stått opp tidlig om morgenen. Gått i fjøset. Drevet bruket. Og hun har sydd bunadsskjorter ved siden av. Og altså blitt pensjonist. Minstepensjonist.

35

Da vi tok over, hadde en minstepensjonist nesten tretti tusen kroner mindre og rutte med i året enn i dag. I 2005 var minstepensjonen 108.000 kroner. I dag er den 136.000. Bare i år har den økt med over 16.000. I 2010 når vi det etterlengtede kravet på 2 ganger grunnbeløpet som organisasjonene har hatt

40

som mål. Bergljot og 185.000 andre minstepensjonister har fått det lettere i hverdagen med denne økningen. I tillegg til et stort antall unge uføre, som også har fått en kraftig økning.

45

Det betyr ikke at hun og de andre nå er kvitt økonomiske problemer og bekymringer. Men det har blitt så mye bedre at det merkes i hverdagen.

50

For hver minstepensjonist betyr dette to og et halvt tusen kroner mer i måneden i dag i forhold til da regjeringen tiltrådte. Bare det siste året betyr det over tusen kroner mer i måneden for Bergljot. Det er mye penger. For hun er av dem som tjener minst. Det kommer godt med enten det er snakk om penger til mat, klær og strøm eller til å kjøpe bursdagsgaver til barnebarn og oldebarn.

55

Den andre personen jeg vil nevne, er Gard Realf Nielsen. Han har verken fått mer penger eller bedre velferdstilbud - i hvert fall ikke som jeg kjenner til. Men han får oppfylt et av sine største ønsker. Et ønske som for de aller fleste av oss er en selvfølge. Han kan endelig gifte seg med den han er glad i. Fredag om en uke inngår han partnerskap på Kampen. Så snart loven trer i kraft, vil dette

60

partnerskapet konverteres til ekteskap. Gard er medlem av Arbeiderpartiet og leder av Åpen kirkegruppe. Han har i lang tid kjempet for at han og Lasse Sandaker skal kunne gi hverandre sitt ja.

65

I juni ble den nye ekteskapsloven vedtatt etter lang debatt. Jeg tror vi er mange som er stolte over å ha kunne stått sammen med Gard og andre modige

engasjerte i kampen for denne loven. Jeg vil gratulere dem begge med ekteskapsinngåelsen.

70

På forrige landsstyremøte hørte vi Kim Friele fortelle om hvor lang og hvor hard homofiles kamp for likestilling har vært. Jeg tror det gjorde inntrykk på oss alle.

75

Det handler om rettferdighet, likebehandling og om å behandle alle borgere med anstendighet. Og det handler om at Gards og Lasses kjærlighet er like verdifull som heterofile menneskers.

80

Den tredje er Fidan Yldirim. Hun er tobarnsmor, og bor i Alna bydel her i Oslo. Opprinnelig er hun fra Tyrkia. De to sønnene på 4 og 5 år går i en språkgruppe i Smart barnehage. Gruppen er opprettet fordi vi har innført gratis kjernetid i barnehage i noen områder.

85

Fidan begynte på norskkurs i fjor. Et kurs som også er opprettet i forbindelse med gratis kjernetid. Kjernetiden og norskkurset gir Fidan mulighet til det hun ønsker - nemlig å lære mer norsk og skaffe seg inntektsgivende arbeid. Og at barna er i barnehage gir også dem gode norskferdigheter.

90

Bergljot, Gard og Fidan er tre av mange som denne regjeringens politikk har hatt stor betydning for. Det finnes tusener av andre. Pleie og omsorgstrengende som har fått bedre pleietilbud. Elever som har fått flere skoletimer. Slitere i arbeidslivet som har fått sikret en god arbeidsmiljølov og AFP. Utenlandske arbeidere som jobber i Norge uten å bli utsatt for sosial dumping. Mennesker i fattige land som får nytte godt av økt bistand.

95

Vi skal snakke om resultatene våre. Men vi skal også huske på å vise fram at disse resultatene handler om mennesker.

100

Det andre - og viktigste - vi skal gjøre, er å snakke om hvor vi vil videre. I tre år har vi hatt et veldig klart styringsredskap for politikken vår i Soria Moria-erklæringen.

Men vi som er her vet godt at man ikke vinner valg på takknemlighet over det som er gjort. Og det er ikke vanskelig å se at det fortsatt er store mangler. Mye står igjen før vi er fornøyde.

105

Den grunnleggende kursen vil være den samme: Vi skal satse på fellesskap og rettferdighet. Vi skal bruke tiden fra nå og fram til landsmøtet på å utmeisle prosjektene som skal bringe oss videre langs dette sporet. Etter hvert som
110 målsettingene som er beskrevet i Soria Moria kan hakes ut ett etter ett, skal vi sette de nye målene.

For vi skal videre. Vi skal være utålmodige. På vegne av de menneskene vi ønsker å bidra til å gjøre hverdagen enda bedre for.

115

Arbeiderpartiet har lang tradisjon for å ta tak når vi står overfor store utfordringer:

Vi har gjort det i utdanningssystemet. På 80 og 90-tallet var de store krafttak for
120 å gi alle plass. Vi lovfestet retten til videregående opplæring. Vi innførte seksårig skolestart. Vi åpnet universitetene. Det siste tiåret har krafttaket handlet om kvalitet og innhold. Startet av Trond Giske i 2001. Vi er enda ikke i mål.

Vi har gjort det i omsorgen. Med Hill-Martas eldrereform. Storstilt utbygging
125 og enerom til alle. Som er fulgt opp med nye årsverk i pleie og omsorg og med Sylvias omsorgsmelding.

Vi har gjort det i helsesektoren med sykehusreformen. Ny styring og massiv styrking. Fulgt opp av Sylvia. Sykehussektoren i Norge har nå hvert eneste år 30
130 milliarder mer å rutte med enn de hadde i 2002. I morgen skal Bjarne Håkon og vi andre bruke tid på å snakke om hvordan dette skal videreutvikles.

Og vi har gjort det i barnehagene sammen med SV og Senterpartiet. Vi bruker i 2008 over ti milliarder kroner mer på barnehager enn vi gjorde for fem år siden.
135 Ti milliarder mer. Årlig. Fordi vi har prioritert barnehager først. Resultatet ser vi tydelig. Vi nærmer oss full barnehagedekning.

Nå skal vil jeg invitere dere med på å ta et krafttak på et annet viktig område. Et område hvor vi står overfor store utfordringer.

140

Det handler om samferdsel. Om infrastruktur. Om kommunikasjoner. Om det som får landet vårt til å henge sammen og til å fungere som et samfunn.

Når vi snakker om samferdselssektoren i politisk sammenheng, forbindes den

ofte med problemer. Med dårlige veier. Med tog som ikke går. Biler som forurenser. Og mange snakker om at vi er svært bekymret for trafikkveksten.

150 Men grunnleggende sett er det at vi kan flytte oss - at vi kan frakte mennesker og varer over store avstander - et uttrykk for at vi får bedre forutsetninger for å leve gode liv. Det gir oss frihet. Mulighet til å oppleve verden. Besøke venner og bekjente. Å få tak i varer som lages andre steder.

155 Og særlig er transport avgjørende viktig for et land som Norge. At vi kan handle med utlandet forutsetter transport. Og denne handelen er den viktigste forutsetningen for at Norge er et rikt land. Vi er helt avhengige av den. Det er en veldig entydig sammenheng mellom vekst i verdenshandelen og vekst i våre inntekter. Vi selger Torsk fra Båtsfjord, laks fra Frøya, gjødsel fra Porsgrunn og papir fra Halden. Kjøper klær fra Kina og vin fra Sør-Afrika tilbake. Alt dette
160 handler om å transportere varer og tjenester. Vi vil satse på reiseliv. Det betyr at flere mennesker må transporteres.

Norsk verdiskaping har alltid handlet om å ta et ufattelig vanskelig tilgjengelig land i bruk. Binde det sammen og gjøre det til en del av verden rundt oss.
165 Veibygging. Bergensbanen. Hurtigruta. Ferger og havner. Flyruter og kortbaneflyplasser. Alt dette er en del av et slikt prosjekt.

I likhet med mange her har jeg reist veldig mye i dette landet. På kryss og tvers. Med bil, fly, båt og jernbane. Og på sykkel. Og jeg har snakket med mange
170 mennesker som reiser enda mer enn meg. Folk som har som levevei å kjøre bil eller tog. Som driver næringsvirksomhet som er avhengig av gode transport. Som pendler til og fra jobb. Og folk som har mistet sine nærmeste eller selv blitt skadet for livet i ulykker.

175 Det er ikke noen tvil om at vi har store utfordringer med vei- og jernbanenettet:

Smale og svingete veier hindrer framkommeligheten for næringslivets transporter. Rasfarlige strekninger der folk er redde for å ferdes. Sprengt kapasitet på jernbanenettet gjør at togene går i kø på vei inn til hovedstaden. Vi
180 henger etter med vedlikeholdet både på vei og bane. Og ikke minst skades det og omkommer alt for mange mennesker i trafikken hvert eneste år.

Vi har hatt en enorm vekst i transport de siste tiår. Siden 1970 er veitrafikken

185 tredoblet. Vi har ikke klart å ruste opp veinettet i takt med dette.

Derfor har jeg ingen problemer med å forstå at vår egen ordfører Aksel Eng i Sør-Fron kommune stiller seg i spissen for aksjonen for ny E6 gjennom Gudbrandsdalen. Det er jobben hans. For innbyggerne i Sør-Fron er veldig
190 opptatt av at denne veien skal bli bedre.

Jeg forstår denne utålmodigheten. Og jeg deler den.

Derfor mener jeg tiden er kommet til å løfte samferdsel høyere på dagsordenen.
195 Vi trenger et samferdselsløft. Av tre grunner:

Fordi vi må bedre framkommeligheten. Vi er et langt land med store avstander. Det bor folk og drives næringsvirksomhet på mange mulige og umulige steder. Det setter vi pris på. Det er viktig for oss at vi fortsatt skal ha det slik også i
200 framtida.

Da må vi ta ansvar for en infrastruktur som gjør at landet vårt henger sammen. Som gjør at vi kan reise og transportere varer effektivt rundt i Norge.

205 Fordi vi må satse på miljøet. En samferdselssatsing må også være en miljøsatsing. Derfor snakker vi ikke bare om en veisatsing, men også om kollektivtransport. Vi må bygge ut bane og havner for å få mer gods over på jernbane og sjø. Tiltak for gående og syklende.

210 Og fordi vi må ta et krafttak for trafikksikkerheten. Det må være det aller viktigste. I mange år har antall drepte i trafikken gått ned, selv om trafikken har gått opp. Siden 1970, er antall drepte mer enn halvert. Likevel er det fortsatt alt for mange som omkommer og skades. I fjor ble 233 mennesker drept i trafikken. I år ligger det foreløpig dessverre an til å bli vesentlig flere. I tillegg blir
215 om lag tusen mennesker hardt skadde hvert eneste år.

Et samferdelsløft må framfor alt handle om å redusere disse tallene. Det betyr satsing på å redusere møteulykker, utforkjøringsulykker og påkjørsel av myke trafikkanter. Satsing på midtdele, gangveier, kryssutbedringer vil hjelpe på
220 dette.

Det betyr i tillegg sterkere satsing på holdningsarbeid, på kontrollvirksomhet og

225 teknologi. Vi har en nullvisjon for antall drepte i trafikken. Vi må ha en satsing som bringer oss vesentlig nærmere denne visjonen.

Et slikt samferdselsløft må gjøres gjennom tre konkrete tiltak:

230 For det første trenger vi mer penger. Jeg mener at vi må ha en vesentlig økning i satsingen på vei og jernbane i de neste årene.

I vinter skal regjeringen legge fram forslag til det vi kaller Nasjonal transportplan. Det er her de langsiktige prioriteringer i samferdselspolitikken bestemmes. Jeg mener at denne planen må bli en ambisiøs plan for et skikkelig
235 samferdselsløft. At vi bygger oss opp til et vesentlig høyere bevilgningsnivå enn i dag. Alt kan ikke tas på ett år. Men vi må øke raskt hvert år framover, slik at satsingen blir betydelig. Jeg verken vil eller kan tallfeste noe nå. Men det må være en økning som gjør at vi samlet kan bruke flere titalls milliarder kroner mert i løpet av tiårsperioden planen gjelder for. For å bygge landet og skape en
240 infrastruktur vi kan være stolte av.

Dette er fullt mulig å gjennomføre. Det har vi vist tidligere. Vi har gjort slike løft før, blant annet i barnehagene. Men det krever at vi prioriterer. Jeg vil allerede nå gjøre det helt klart at en slikt løft for vei og jernbane betyr at vi prioriterer
245 dette veldig høyt. Vi kan ikke gjøre dette og alle andre ting vi har lyst til på alle områder. Vi kan ikke sette økonomien over styr. Politikk er å velge.

Det er to grunner til at det er mulig å varsle en slik satsing nå:

250 For det første er vi snart i mål med den sterke barnehagesatsingen. Den har kostet dyrt. Men vi er alle enige om at dette har vært en riktig og viktig prioritering. Nå nærmer vi oss full barnehagedekning. Dermed er det rom for økte satsinger på andre områder.

For det andre, mens olje- og gassinvesteringene har steget betraktelig de siste
255 årene, vil de nå flate ut og kanskje til og med gå litt ned. Det betyr mindre anleggsvirksomhet i petroleumsbransjen. Dermed kan det også realøkonomisk være større rom for en samferdselssatsing. Ingeniører kan hentes til satsing på vei og bane.

260 En slik satsing vil gi oss store utfordringer. Utfordringer som ikke først og fremst handler om penger. Men om realøkonomi. Om antall hender og antall

265 hoder. For vi må sørge for at en milliardsatsing på vei og bane faktisk betyr mer vei og bane - og bedre vei og bane. Ikke bare dyrere vei og bane. Da må vi sørge for at vi bruker pengene smart.

270 Det bringer meg over til tiltak nr. 2: Vi må sørge for mer rasjonell og sammenhengende utbygging av store samferdselsprosjekter. Her har samferdselsministeren allerede gjort en del. Men vi må videre.

275 Vi må hindre at store og viktige prosjekter enten stopper opp på grunn av mangel på penger eller bygges ut i så små biter at man ikke får rasjonell framdrift.

280 Vi må prioritere sammenhengende utbygging av enkelte prosjekter. Da må vi forplikte oss for de totale utgiftene med prosjektet, ut over det enkelte budsjettår. På samme måte som vi bygde operaen og fregattene. Vi bygde jo ikke salen i operabygget og utsatte scenen i påvente av nye beslutninger.

285 Men det betyr også at vi må tørre å ta noen valg. Vi må tørre å ta de ubehagelige debattene som handler om at hvis vi prioriterer noen prosjekter, så blir det ikke like mye til andre. Samtidig som vi skal passe på en god balanse mellom nord og sør, øst og vest, sentrum og distrikt.

290 Det tredje tiltaket er at vi må bidra til mer kapasitet og større konkurranse i anleggssektoren. De siste årene har vi sett at flere store samferdselsprosjektene blir vesentlig dyrere. Blant annet fordi det er mangel på arbeidskraft og høy aktivitet i anleggsbransjen.

295 De 100 største norske bygg- og anleggsbedriftene hadde en omsetningsøkning fra 2006 til 2007 på 17 %. Så anleggsbransjen har vært presset. Og de fem største entreprenørselskapene (Veidekke, Mesta, Skanska, NCC og AF) står alene for nesten 2/3 av Vegvesenets entreprisekjøp.

300 Det løser vi ikke ved å finne på fikse finansieringsløsninger, offentlig-privat samarbeid, utenlandsbudsjett eller låneordninger. Noen andre partier later som om vi bare kan ta smarte grep eller innføre en ny måte å budsjettere på, og så kan motorveiene rulles ut over hele landet. Det er med respekt å melde tøv. Det blir verken flere hoder eller flere hender av slikt.

I stedet må vi se på hvordan vi kan øke kapasiteten og styrke konkurransen i anleggsbransjen.

305

Det som er helt sikkert, er at vi er avhengig av hjelp utenfra. Vi trenger flere arbeidstakere i anleggsbransjen, og ikke minst trenger vi mer konkurranse - at flere utenlandske entreprenører deltar.

310 Allerede i dag legges vei- og jernbaneprosjekter ut på internasjonale anbud. Men interessen har dessverre vært ganske begrenset. Samferdselsministeren har derfor allerede kontakt med sin tyske kollega for å finne ut hvordan vi kan få bedre informasjon til tyske entreprenørselskaper om det norske markedet.

315 Jeg vil selv bidra til å intensivere dette arbeidet. Sammen med samferdselsministeren vil jeg ta initiativ til å invitere store europeiske vei- og baneentreprenører til Norge. Vi vil diskutere med dem hvordan vi sammen kan bidra til å bygge infrastruktur. Hvordan vi kan fjerne eventuelle propper og hindringer, og hvordan vi kan gjøre disse selskapene interessert i å delta i anbud i
320 Norge. Uten sosial dumping.

Jeg tror styrket konkurranse fra utenlandske aktører også vil virke positivt for norske entreprenører. Vi vil samtidig ha et samarbeid med de norske entreprenørene, og diskutere med dem hvordan vi kan utnytte ledig kapasitet og
325 hjelpe dem med å skaffe den arbeidskraften de trenger. Norsk vei- og jernbanebygging - og ikke minst vedlikehold. Vil fortsatt bli en blanding av store prosjekter og svært mange mindre oppdrag. Vi er derfor helt avhengig av både små og store selskaper for at jobben skal bli skikkelig gjort.

330 Så vil noen nå helt sikkert spørre: Kan vi stole på at Arbeiderpartiet vil gjennomføre dette?

Svaret er ja. Fordi vi har gjennomført akkurat det vi sa vi skulle gjøre sist gang vi vedtok en slik transportplan. I 2004 vedtok stortingsflertallet en plan som den
335 daværende høyredominerte regjeringen var sterkt uenig i. Arbeiderpartiet fikk støtte fra SV, Senterpartiet og Frp for en storsatsing. Vi økte rammene med 2,2 milliarder kroner årlig i forhold til det Erna Solbergs og Kjell Magne Bondeviks regjering foreslo.

Mange var skeptiske til å love så mye penger. Også i vårt eget parti.

345 Regjeringspartienes reaksjon var at de ble rasende. Fordi vi var så uansvarlige. For de som hører Erna Solberg kreve veisatsing i dag, er det ganske morsomt å gå tilbake og lese disse stortingsdebattene. "Luftmilliarder" og "monopolpenger", sa Høyres samferdselspolitiker Martin Engeset om denne satsingen. Odd Holten fra KrF gikk enda lengre: " *sannheten er at de i ren og skjær populisme har samlet seg om et luftslott som vil svekke tilliten til politikere generelt og til Nasjonal transportplan spesielt", sa Holten.

350

Men det ble ikke noe luftslott. Vi gjennomførte det vi sa. Det kunne vi gjøre fordi vi prioriterte de store pengene til de store oppgavene.

355 Jeg sier ikke dette for å henge ut to stortingspolitikere. Men for å understreke at den planen vi vedtok ble oppfattet som svært ambisiøs. Langt mer enn hva Høyre, KrF og Venstre ville ha gjennomført.

360 I dag vet vi at vi når stortingsperioden er omme kan vi stå med hånda på hjertet og si at vi har fulgt opp denne planen. Vi satte oss store mål. Men vi har gjennomført det vi lovte. Bevilget det vi sa vi skulle gjøre. Det har vi kunne gjort fordi vi i motsetning til regjeringspartiene under Bondevik, har prioritert fellesoppgavene først.

365 NHO er ikke de som har skrytt mest av denne regjeringen. Men da vi la fram statsbudsjettet for i fjor, var de kjempefornøyde med denne satsingen. "Svært gledelig løft", sa sjefen for Byggenæringens landsforbund. Og han sa at vi følger opp det vi har lovet.

370 Så derfor mener jeg altså at vi ikke har noe å skamme oss over. Men vi har sett at det langt fra er nok. Vi står fortsatt overfor store utfordringer. Det vet dere veldig godt. Og det vet jeg veldig godt. Det er behov for nye satsinger.

375 Derfor inviterer jeg partiet med på å jobbe for at vi skal legge fram en nasjonal transportplan med et samferdselsløft bygget på disse tre tiltakene: Mer penger, sammenhengende utbygging og bedre bruk av pengene. På å ta et krafttak for samferdsel, slik vi har gjort for barnehagene.

Vi vil ruste opp veier. Forbedrer jernbanestrekninger og satse på miljøvennlig

380 transport. Styrke vedlikehold og satse på trafikksikkerhet og rassikring.

Det betyr ikke at vi garanterer at alle skal bli fornøyd med alle veier i Norge. Det betyr ikke en gang at vi får gjort noe med alle strekninger som man i fylkene mener er viktige å få gjort noe med. Eller bygd ut alle jernbanestrekninger som vi
385 ønsker. I hvert fall ikke med en gang. For vi har nesten 30.000 kilometer med riksveier. Behovene er store. Vi kan starte en dugnad. Men vi kan ikke løse alt på en gang.

Jeg sier dette veldig klart, fordi jeg ikke vil bygge opp noen urealistiske
390 forventninger. Når jeg sier at vi skal satse på samferdsel, så tror jeg at noen hører at "nå skal min vei bygges ut". Men vi må fortsatt lage planer og gjøre vanskelige prioriteringer.

Den tredje oppgaven er å få fram forskjellene mellom regjeringsalternativene
395

For både dere og jeg møter sikkert kritikk og utålmodighet fra folk som ønsker enda sterkere satsing på skolen. På eldre. På helse. Men dette er stort sett folk som ønsker mer og bedre fellesskapsløsninger, og som er utålmodige etter å få det.
400

Noen av dere har kanskje fått med dere at jeg har åpnet en side på Facebook. På et par uker har jeg fått over tusen innspill og hilsener fra folk over hele landet. Der får man klar beskjed.

405 Jeg har fått beskjed fra Guri om at hun vil ha rassikring og ny tunnel ved Sunndal. Eivind vil ha mer stipend og lån til studenter. Martin mener vi bør satse mer på fellesskolen. Og Anne-Helene vil ha tog mellom Oslo og Strømstad.

410 Men verken på Facebook eller andre steder hører jeg veldig mange som etterlyser mer privatisering, større skatteletter til de rike og mindre penger å bruke til velferd.

Og det er det som er alternativet. Høyresidens alternativ.
415

Erna Solberg og Siv Jensen snakker ikke om det. De har bestemt seg for å ikke snakke om egne løsninger, men bruke all sin tid på å kritisere oss.

420 Det er greit. Vi skal stå oppreist. Og vi snakker gjerne om regjeringens resultater. Men det illustrerer framfor alt høyrepartienes problem. De gjør nemlig dette fordi de ikke orker å skape egne løsninger.

Jeg tør å påstå at vi i Arbeiderpartiet har vesentlig større evne til å ta ubehagelige valg. Fordi det må gjøres når politikk skal settes ut i livet. Og det er når vi klarer å forene visjon og virkelighet - det er da store, historiske ting skjer. Politikk er å velge.

430 Høyresiden, Fremskrittspartiet spesielt, har en konstant manglende evne og vilje til å foreta valg.

Når Arbeiderpartiet valgte å gå i regjering med to andre partier, var det ikke et valg som vi gjorde uten problemer. Det var mange - også i denne salen - som hadde motforestillinger. Men vi gjorde det. Skapte et regjeringsalternativ. Avklarte de vanskeligste sakene. La fram felles politikk på mange områder.

Siv Jensen og Erna Solberg har snekret og snekret på et borgerlig alternativ i tre år. Og resultatet er at de er lengre unna det nå enn når de startet. I Trontalen den 20. oktober 2005 sa Siv Jensen at "...man må bygge allianser på ikke-sosialistisk side for å skape grunnlag for en mulig ikke-sosialistisk flertallsregjering. Det har Fremskrittspartiet tatt mål av seg til å gjøre". Erna Solberg fulgte opp i fjor høst med å slå fast at "Vi vil bygge et bredt borgerlig samarbeid sten for sten fram mot 2009 med ambisjon om å danne regjering".

445 Vel, Erna Solberg. Jeg vil ikke akkurat råde deg til å søke jobb som byggmester. Men på en måte skjønner jeg også hvorfor Erna Solberg har problemer. For hun leder et parti som historisk sett har vært ansvarlig. Riktignok usosialt, men ansvarlig. Men hun skal samarbeide med et parti som har en politikk som ikke henger sammen, og som preges av det.

450 Vi ser det aller best i statsbudsjettene. Hver november legger Fremskrittspartiet fram alternative statsbudsjetter. Alternativer til hvordan de mener at staten skal bruke pengene sine det neste året.

455 Der er det mye jeg er uenig i. Men jeg skal la det ligge. Så går det få uker, før de begynner å fremme massevis av enkeltforslag til nye ting som vil øke satsingene

med mange titalls milliarder kroner. Forslag som fremmes etter hva som passer i mediedebatten, men som de ikke har foreslått i budsjettforslaget sitt.

460

Jeg kan kanskje ikke forvente at FrP skal bry seg om vårt budsjett. Men det hadde vært en styrke for politikken om de hadde brydd seg om sitt eget.

465

Men vi ser at politikken ikke henger sammen også andre steder. Senest i VG på mandag. I over et år har jeg prøvd å få svar på hvor Høyre og Fremskrittspartiet skal hente pengene fra som de skal gi i skattelette til de som har aller mest når de skal fjerne formueskatten. Dette er 11 milliarder kroner. Høyre ville ikke svare. For de har ikke noe svar. Men Siv Jensen har funnet svaret. Hun vil legge ned fylkeskommunen.

470

Jeg foreslår at Siv Jensen tar seg en tur til Tom (Tvedt) i Rogaland eller til Roger (Ryberg) i Buskerud. Eller til Siv (Tørudbakken) i Hedmark - og forteller hvordan hun vil spare 11 milliarder på å legge dem ned, uten at det går ut over tjenestene til folk. For jeg regner med at hun fortsatt vil ha videregående skole, en offentlig tannhelsetjeneste og kollektivtransport?

475

Jeg vet ikke om hun tror på dette selv eller ikke - og jeg vet ikke hva som er verst. Men hvis Siv Jensen tror at staten faktisk kan spare 11 milliarder kroner på å legge ned fylkeskommunen. Da viser det hvor langt ute det partiet er. Det henger ikke sammen. Politikken deres henger ikke sammen. Den lar seg ikke gjennomføre. Det skal vi få tydelig fram.

480

Kjære landsstyre,

Vi skal bruke hver eneste dag, hver eneste time det neste året godt til å få gode resultater, til å fortelle hva i skal gjøre videre og til å få fram forskjellene mellom partiene. Klarer vi det, vinner vi på ny.

485

Da kan vi fortsette å satse på fellesskapet.

490

Ta nye skritt for å utvikle den norske samfunnsmodellen.

Fortsette velferdsutbyggingen.

Ta et løft for vei og bane.

495

Da kan vi fortsette å forandre og forbedre Norge.

Kilde

500 www.regjeringen.no

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/ett-ar-igjen-til-valget>

505

510

515

520

525

530